

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205558
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121205558.5

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. F., X.. XX.X.XXXX, L. F. Č.. XXX, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: matka - E. F., X.. XX.XX.XXXX, L. F. Č.. XXX a otec - R. F., X.. XX.X.XXXX, L. H..K.. Š.X. XXX/XXB, H., o návrhu na zrušenie výchovného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje výchovné opatrenie - povinnosť rodičov maloletého R. podrobiť sa odbornému poradenstvu, nariadené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/24/2016-130 zo dňa 24.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/43/2017-218 zo dňa 31.10.2017.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka maloletého návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.9.2021, doplneným podaním zo dňa 12.4.2022, žiadala o vydanie rozhodnutia, ktorým by súd zrušil výchovné opatrenie - povinnosť rodičov maloletého R. podrobiť sa odbornému poradenstvu. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/24/2016-130 zo dňa 24.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/43/2017-218 zo dňa 31.10.2017, bolo nariadené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom. Výchovné opatrenie im ako rodičom maloletého bolo uložené za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie. Predmetné opatrenie sa však nikdy nezačalo realizovať a od doby, kedy bolo nariadené, uplynuli už 4 roky.

2. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, výsluchom matky a procesného opatrovníka, pričom zistil nasledovný skutkový stav, na základe ktorého rozhodol v neprítomnosti otca dieťaťa, ktorý mal predvolanie riadne doručené, svoju neprítomnosť včas ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

3. Matka na pojednávaní uviedla, že výchovné opatrenie nikdy nebolo realizované. V jednom prípade mali stanovený termín konzultácie, na ktorú sa otec dieťaťa nedostavil s odôvodnením, že je na liečení. K určeniu ďalších termínov konzultácii už nedošlo, pretože otec sa vždy ospravedlňoval. Nakoľko sa toto výchovné opatrenie nerealizuje, bola toho názoru, že nie je účelné jeho ďalšie trvanie. Podľa názoru matky, komunikácia s otcom ohľadom potrieb dieťaťa, je dobrá.

4. Otec dieťaťa doručil súdu dňa 28.10.2022 písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že s návrhom na zrušenie výchovného opatrenia v celom rozsahu súhlasí.

5. Procesný opatrovník maloletého uviedol, že s návrhom matky súhlasí a rovnako navrhol výchovné opatrenie zrušiť.

6. Podľa § 37 ods. 1 Zákona o rodine, nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností.

7. Podľa § 37 ods. 2 písm. d Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia, a to uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

8. Podľa § 37 ods. 4 Zákona o rodine, na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť: a/ povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b/ inú povinnosť.

9. Podľa § 37 ods. 7 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

10. Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54 môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

11. Súd vykonaným dokazovaním a z predložených listinných dôkazov zistil, že vzájomná komunikácia rodičov o otázkach výchovy a starostlivosti o dieťa sa už zlepšila a v súčasnej dobe tak matka, ako ani otec dieťaťa, prípadne procesný opatrovník, nevnímajú komunikáciu rodičov ako konfliktnú, alebo nedostatočnú. Zrušenie výchovného opatrenia zhodne navrhujú všetci účastníci konania. S poukazom na zistené skutočnosti, vychádzajúc z vyjadrení účastníkov, dospel súd k záveru, že súdom nariadená povinnosť rodičov podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia komunikácie splnila svoj účel, preto výchovné opatrenie nariadené rodičom maloletého dieťaťa rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/24/2016-130 zo dňa 24.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/43/2017-218 zo dňa 31.10.2017, zrušil.

12. Podľa § 58 Civilného mimosporového poriadku, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď vo výroku II. uznesenia rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 59 ods. 1 CMP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.